

CUPRINS

- 4 30 noiembrie
1 decembrie
- 6 Sfântul Nicolae,
chip al blândetii
- 8 Minunea Nașterii
- 9 Trei crai de la Răsărit
- 10 Hristos Se naște, măriți-L!
- 12 Bucuria Crăciunului
- 14 Sfânta Tradiție
- 15 Știați că? Jocuri
- 16 Datini de Crăciun
- 17 Colindător ca tine ...
- 18 Al patrulea mag
- 20 Bradul Virtuțiilor
- 21 Povestea Credinței
- 22 Dragoste fără margini
- 23 Doi ciobani
- 24 Nevoia de a începe educația
din fragedă pruncie
- 26 Povestea lui Moș Nicolae
- 27 Bulgărele de zăpadă
- 28 Podoabe pentru bradul
de Crăciun. Jocuri
- 30 Rezultatele la concursuri

Revistă editată și produsă de

MANASTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou Suceava,

Valentin Moscaliuc, Petru Palamar, Elena Cărciu

Tipar & DTP : Accent Print, Suceava - tel. 0230 523586

Cuvânt despre post

Omul virtuos este cel care știe să se înfrâneze, să se abțină de la orice cuvânt sau faptă care aduce știrbire demnității lui, vieții morale.

Omul virtuos este călăuzit permanent de cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „**Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva.**” (I Corinteni 6, 12). Trebuie să învățăm cum să folosim libertatea noastră; să nu ne lăsăm înșelați de cei care făgăduiesc libertate, „**fiind ei înșiși robi stricăciunii fiindcă ceea ce te biruiește aceea te și stăpânește.**” (II Petru 2, 19)

Creștinul adevărat, care vrea să-și trăiască în demnitate viața, se înfrâneză nu numai de la ceea ce este rău, ci și de la ceea ce nu contribuie la sporirea lui în virtute, adică de la lucrurile care sunt neimportante, aceasta pentru că „**cel ce este credincios în foarte puțin și în mult este credincios și cel ce este nedrept în foarte puțin și în mult este nedrept.**” (Luca 16, 10).

Din acest „puțin” face parte și porunca postului, a postului care începe cu un lucru obișnuit: mâncarea. În ziua de post sau în perioada celor patru posturi, Biserica a rânduit să ne înfrânăm de la anumite mâncăruri pe care le folosim în zilele obișnuite. Deci a posti nu înseamnă să fii flămând, ci să te înfrânezi, să renunți la anumite mâncăruri; să mănânci fără să te îmbuibezi; să unești fapta postului cu rugăciunea și mai ales cu fapta de milostenie; postirea înseamnă sănătate pentru trup, curăție pentru suflet, apropiere către Dumnezeu; puterea de a te înfrâna de la tot ce este păcat: desfrânare, minciună, mândrie.

Când postim de bucate avem mai multă putere de a ne împotrivi pornirilor, gândurilor păcătoase; a posti înseamnă a aduce lui Dumnezeu o jertfă de înfrânare și cu trupul; a posti înseamnă și a împlini porunca a IX-a a Bisericii care ne îndeamnă să **nu facem petreceri în posturi**; a posti înseamnă sfințirea și a trupurilor i

noastre, slăvirea lui Dumnezeu și cu trupul nu numai cu mintea și cu sufletul, potrivit cuvintelor Sfântului Apostol Pavel: „**Slăviți dar pe Dumnezeu cu trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.**” (I Corinteni 6, 20)

Virtutea postului o învățăm încă din copilărie sub îndrumarea mamei și a preotului paroh. Postul aduce frumusețe nu numai sufletului, ci și trupului așa cum ne aminteste Biserica în rugăciunea de sfințire a jertfei de mulțumire adusă de creștini în ziua cinstirii numelui de Botez: „**cei trei tineri și Daniel, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, I-ai arătat mai frumoși decât pe cei cu multe desfătări.**”

Într-adevăr, fața și trupul omului care trăiește în îmbuibare arată foarte urât. Însă noi postim nu pentru frumusețea trupului, ci pentru frumusețea sufletului; frumusețea dată de virtutea înfrânării, virtute în care ne ostenim în zilele de post și îndeosebi în cele patru posturi ale anului din care face parte și cel al Crăciunului. Cu pregătirea convenită: post, înfrânare, spovedanie și împărtășirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, să întâmpinăm marea sărbătoare a **Nașterii Domnului.**

† PIMEN

Arhiepiscop
al Sucevei și Rădăuților